

Az éhség nagy úr

Elégé hideg volt kint és reggel óta nem ettek. Szerencsére Marek vitt pénzt magával, így meghívta John-t, hogy egyenek valamit a város egyik leghíresebb kávéházában.

- Nincs itt KFC vagy McDonalds? – kérdezte John.
- Van, de azt otthon is tudsz enni. Gyere velem és együnk inkább valami lengyel kaját – próbálkozott Marek.
- Milyen helyre megyünk? Van sült krumpli? – kérdezte John.
- Hagyd a sült krumplit! Lesz annál finomabb a Tejivóban.
- Tejivó? – csodálkozott John. – Tejet iszunk?
- Neeem, csak ez a neve. Olcsó lengyel ételeket lehet ott kapni.
- Oké, de én nem iszom tejet! – figyelmeztette John.

Beléptek a Tejivóba. Egyszerű hely volt, fehér csempe a falon, sok asztal, kockás abrosz. Sokan álltak sorban. Akik megkapták a rendelésüket, boldogan ettek az asztalnál. John körülnézett, megnézte, ki mit eszik az asztaloknál.

- Mit eszünk? – kérdezte John.
- Ott van a menü a falon, de csak lengyelül írja – válaszolta Marek.
- Ott az az ember mit eszik? – kérdezte John kíváncsian.
- Pierogit, olyasmi, mint az olasz tortellini, tészta töltelékkel. – igyekezett Marek elmagyarázni.
- Elmondod nekem gyorsan, melyik kávéházban mi van?